

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

kun opnaas ved, at man samler Administrationen paa eet Sted, og det maa naturligt blive i Kommunalbestyrelsen.

Det ærede Medlem Hr. Krag fremhævede i Dag, at jeg skulde have sagt, at de Retsvirkninger, der fulgte med Kommune-gæld, kunde jeg ønske ophævet. Noget saadant har jeg slet ikke sagt. Jeg har overhovedet kun med Hensyn til Spørgsmaal om Laan, der ydes af Kommunen, gjort Indvendinger mod den Bestemmelse, der gaar ud paa, at der for disse Laan skal stilles Kaution. Jeg har gjort Indvendinger derimod, for det første fordi det kun er meget begrænsede Beløb, der stilles til Raadighed for Kommunerne at bruge paa dette Omraade, nemlig 60 Ø. pr. Indbygger i hver Kommune, og for det andet, fordi jeg har den Tillid til Kommunalbestyrelserne, at man fuldt vel kan lade dem afgøre, i hvilke Tilfælde man vil anse det for forsvarligt at bruge disse Penge. Har man i de Aar, der er gaaet, kunnet give en saa udstrakt Bemyndigelse, som der ligger i Hjælpekasseloven, til Administration af Beløb, der ligger op til 16—18 Mill. Kr., maa man vel kunne give Kommunalbestyrelserne Lov til i det væsentlige efter frit Skøn at kunne anvende de i dette Forhold i hvert Fald ubetydelige Beløb, det drejer sig om, der kan gives som Laan, altsaa disse 60 Ø. pr. Indbygger, og det forekommer mig, at naar man rejser Indvendinger derimod, er det at vise en Mistillid til Kommunalbestyrelserne Landet over, som disse ikke fortjener.

Det ærede Medlem Hr. Krag ønskede derefter at stille et Modsetningsforhold op mellem den Stilling, mit Parti indtager til de sociale Lovforslag nu, og den Stilling, vi indtog i 1927. Jeg skal lade de Bemærkninger, som ikke har noget med Sagen at gøre, ligge. Naar f. Eks. det ærede Medlem vilde antyde, at naar vi indtog en ændret Stilling nu, saa var det maa-ske, fordi der ikke var et Valg i Udsigt, saaledes som der var i 1927, saa maa jeg sige, at den Slags tilbageviser jeg. Det er den Slags Ting, som det ærede Medlem kun kan fremsætte, naar han slutter fra sig selv til andre, og det kan andre ikke være tjent med. Det kan kun forstaas paa den Maade, at det ærede Medlem i sin Stilling lader sig diktere af Hensyn, som ikke har noget med det saglige at gøre. En Paastand af den Art vil jeg tilbagegive, den kan kun fremsættes af en Mand, der selv maa tage de Hensyn, som han tillægger andre i dette Forhold.

Det, vi sagde i 1927, var dette, at Kronens øgede Købeevne skulde respekteres, men det ærede Medlem vil vist faa vanskeligt ved at bevise, at vi i 1927 var enige med ham og med Venstre i den Nedsæk-ring, de foretog. Hvis det ærede Medlem vil tænke tilbage eller vil læse Rigsdags-tidende fra den Tid, vil han vistnok faa Besked om, at Enighed med Venstre om Nedsækningen fra vor Side var der absolut ikke. Vi var klare til at ville respektere Kronens forøgede Købeevne, men vi vilde ikke give Tilslutning til en haardhændet Nedsækning som den, Venstre foretog. Det gjaldt baade for Aldersrenten og for Inva-liderenten. Vi sagde nemlig den Gang: Man kan ikke med Rimelighed kræve, at Ydelserne til de Mennesker, der er henvist til social Forsorg, skal nedsættes, saa længe de Varer, der skal købes for de Penge, de faar udbetalt af det offentlige, ikke er fal-det i Pris, saa Prisen for dem i saa Hen-seende staar i rimeligt Forhold til den øgede Købeværdi, som Pengene har, og det var det, der ikke var Tilfældet i 1927. Men Venstre gennemførte den haardhæn-dede Nedsækning, og vi gik ud til Valg og bebrejdede Venstre dette og krævede, at den Æret, der blev gjort mod de daarligst stillede her i Landet i 1927, blev gjort god igen, og det er det, vi er med til at op-fulde ved de Lovforslag, der her er forelagt.

Jeg maa minde om, at de nye Opgaver, der i disse Lovforslag er taget op, og som maa medføre forøgede Udgifter, Spørgs-maalet om Støtte til Barselhjælp, Spørgs-maalet om øget Hjælp til Børn, Spørgs-maalet om Udvidelse af Enkebørns Under-støttelse, ogsaa derved, at Enkemandsbørn tages med, er noget, vi altid har været stemt for, Spørgsmaal, som vi altid har ønsket skulde løses. Jeg minder om, at angaaende det Spørgsmaal, at Enkemands-børn skulde tages med ind under Under-støttelsen, har Venstre tidligere været gan-ske enig med os andre. Det er en af de Ting, der medfører forøgede Udgifter, og Forskellen er kun den, at vi paa dette Om-raade staar paa samme Standpunkt som hidtil, medens Venstre nu synes at ville løbe fra det Standpunkt, som Jensen-Søn-derup saa udmærket forsvarede og forfæg-tede i 1919.

Man har dernæst spurgt: Har vi Raad til en social Forsorg som den, der her er Tale om? Hertil svarede jeg, da jeg for-rige Gang havde Ordet, at vi i Betragt-ning af Landets Stilling i det hele maa erkende, at hvis alle kan tillade sig en højere Løvefod end tidligere, saa kan man